

[Skatteministeren]

regeringsskiftet den 25. januar 1993, lå ca. 5 procentpoint over skatetrykket, da man havde regeringsskiftet tilbage i 1982?

Der blev altså på grund af et højere skatte-tryk opkrævet mellem 40 og 50 mia. kr. mere i skat det sidste år, hvor Venstre og De Konservative havde regeringsmagten, end der gjorde det sidste år forud for regeringsskiftet i 1982. Derfor undrer jeg mig over, hvor de mange penge, som Venstre og Konservative har lukket ud til dansk landbrug og erhvervslivet og almindelige skatteydere – jeg fik ikke hele remsen – kommer fra. Hvis jeg kan få den fidus af hr. Mejdahl, kan jeg nemlig finde ud af at sætte trækprocenterne noget længere ned; det ville jo gøre det hele meget lettere, hvis der sådan kommer penge ud af den blå luft.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er meget enig med skatteministeren i, at hylet fra højre er helt ubegrundet. De skærpselser, der sker af beskattningen af spekulation og sådan noget, er yderst velmotiverede.

Hvis man skal kritisere noget, er det sådan set, at ministeren har slækket på indgrebene her i sidste fase. Og hvis man skal kritisere noget, må det være, at samtidig med at regeringen griber ind over for spekulanter; har man villet gardere dem imod svind i champagnen og kaviaren ved samtidig at give dem nogle meget store skattelettelser, sådan at de kommer godt ud af det endda. Det synes jeg er problemet ved den reform, regeringen lægger frem.

Skatteministeren mente, at det ikke var mere, der skilte SF og regeringen, end at man burde kunne skræve over det – 1.800 kr. om året for de laveste indkomster. Det var såmænd også sådan vi tænkte, og derfor, vi spillede rimelig moderat ud – nemlig med en merlettelse til de laveste indkomster på 1.800 kr. om året. Og det er jo også penge for mennesker med små indkomster, skal jeg hilse og sige. Det er muligt, det ikke betyder så meget i en ministers gage, men det betyder faktisk noget for de laveste indkomster, hvis de kunne få 1.800 kr. mere om året til rådighed.

Vi synes også, det er noget, regeringen burde kunne skræve over i forhold til SF, men se, om den kunne. Den gav ikke 25 øre, den ville ikke flytte sig overhovedet. Så al den snak fra Socialdemokratiets side i dag om, at det må man da

kunne skræve over, giver jeg ikke noget som helst for, når man ikke er villig til at give sig overhovedet i den retning, og det har man jo ikke været. Der er ikke 25 øre mere i skattelettelser til lavindkomstfamilien i de ændringsforslag; intet har man villet give. Man har ikke villet gøre noget for at sikre dem imod at tabe på denne reform. Og der er altså ikke meget ved at tale om, at spændt er lille, når regeringen ikke har kunnet flytte sig overhovedet.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Nu synes jeg ærlig talt, at skatteministeren skulle tage at slappe lidt af. Skatteministeren har fået en vane med, at hvis der er nogen, der er uenige med ham, så slår han om sig med påstande om løgne og usandheder, og jeg ved ikke hvad.

Skatteministeren rablede en masse overskrifter af sig fra nogle aviser og havde så nogle kommentarer til disse overskrifter. Hovedlinien i det var, at skatteministeren påstod, at det, der havde stået i overskrifterne, var løgn, og så fortalte skatteministeren til gengæld sandheden.

Nu kunne vi slet ikke nå at følge med i hele listen, men så vidt jeg umiddelbart kunne vurdere det, var der en betydelig større grad af sandhedsværdi i overskrifterne, end der var i ministerens kommentarer.

I øvrigt forsøger ministeren at krybe i ly, når han nu går i gang med at være hovedansvarlig for dette lovsjuskeri og siger, at det er noget, vi har bedt ham om.

Dette er notorisk forkert. Det hele startede naturligvis med regeringsgrundlaget i januar måned, hvor der var nogle bemærkninger om en skattereform med udgangspunkt i Personskatteudvalgets betænkning. Da sagde vi til regeringen: I kan gøre to ting. I kan enten lægge det hele på is til bedre tider – I vil ikke høre et ondt ord fra os – eller I kan spille ud nu, så vi ved, hvad det er, regeringen vil. Man lod forstå, at man ville komme med en skattereform inden for forholdsvis kort tid. Derefter kom fasen med vedtagelse af dagsordenen her i Folketinget, hvor vi bad regeringen om at spille ud inden en ganske bestemt dato.

Men jeg kan forsikre for, at der ikke hverken i den ene eller den anden eller den tredje udtalelse eller afstemning fra Det Konservative